

dringsforslag til 3die Paragraph, kan jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod det Forslag, som er anført under Nr. 2. Hvad angaaer Ændringsforslaget til den 1ste Paragraph, maa jeg foretrække dette for Lovudkastet. Efter at Thinget har afgjort, at man ikke skal indskrænke Lovudkastet til Stier til Kirke, Skole og Thinghuus, altsaa ikke holde fast ved det første Diemed, som Lovudkastet havde opstillet, har det stedse forekommet mig, at Ordene „eller som af Alders Tid benyttet Gjenvei mellem almindelige Veie,“ omfatter en vis Klasse af Veie med Hensyn til hvilke det maa erkjendes, at der kunne være andre Classer Veie, som have selv samme Krav paa den omhandlede Behandling fra det Offentliges Side. Der kunne jo saaledes være Veie til Kjøbstæderne, til Færge- og Ladesteder, og jeg seer ikke, hvorfor disse skulle behandles anderledes end Gjenveie mellem almindelige Veie. Naar Ændringsforslaget knytter sin Bestemmelse deels til Hensynet til Stiers Nødvendighed, eller til deres almindelige Benyttelse, og deels til den Forudsætning, at de skulde være i et almeenvigtigt Diemed, forekommer det mig, at Ændringsforslaget har givet et almindeligt Begreb, hvorunder man kan henføre de forskjellige Slags Stier, medens man derimod savner et saadant almindeligt Begreb i Udkastets § 1.

S. P. Hansen: Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at jeg agter hverken at stemme for Forslaget under Nr. 2 eller under Nr. 3. Det forekommer mig, at Udkastets Bestemmelse er i saa Henseende at foretrække, da det fører os nærmere til Maalet, man har for Die, nemlig at Communerne skulle blive saa selvstændige som muligt i Bedømmelsen af deres egne Anliggender. Jeg skjønner ikke rettere, end at Spørgsmaalet om de Stier, som alene føre over Communens Grund, maa betragtes som et reent kommunalt Anliggende. Jeg havde med Hensyn til Kjøbenhavn, hvor den Bestemmelse er tagen, at Sagen kan indankes for Indenrigsministeriet, vel ønsket, at der var truffet en anden Bestemmelse, naar det var Tilfældet at Communal-Bestyrelsen, der som bekendt bestaaer af Magistraten og Borgerrepræsentanterne, ikke kunne komme overeens med Vedkommende om saadanne Stiers Anlæg,

dersom det ikke var saa, at naar der blev ført Anke i denne Henseende kan man ikke henholde sig til nogen anden overordnet Autoritet, da Magistraten selv udøver Amtmands Myndighed, og den allerede har havt Andeel i Beslutningen, og saaledes som Part i Sagen ikke kunde afgive nogen Kjendelse. Det er Grunden, hvorfor jeg antager, at Sagen her maa indankes for Indenrigsministeriet, men jeg skjønner ikke, at der for det øvrige Lands Vedkommende skulde være nogen Grund til at forandre Udkastets Bestemmelser. Skulde de vedkommende Autoriteter ikke for nærværende Tid ved deres Sammensætning og Personlighed indgyde den Betryggelse, som maatte ønskes af alle Vedkommende, er det mit Haab, at ved Communallvets friere og selvstændigere Udvikling, hvilket vi ikke skulle søge saameget i den ventede Lov, men derimod i de Mandes Retssindighed, der kaldes til at virke i Kommunen, vil den Betryggelse og Billighed gives, som man nu maatte savne.

Funder: Efterat flere af de ærede Medlemmer, som have deeltaget i at stille Forslaget under Nr. 3, have erklæret sig for, at de heller ville gaae over til det under Nr. 2 stillede Forslag, skal jeg dog herved ikke undlade at erklære, at jeg ønsker, at det Forslag, hvori jeg har deeltaget, bliver sat under Afstemning. Det forekommer mig nemlig, at Spørgsmaalet, forsaavidt det angaaer Forholdet mellem §§ 2 og 3, er egentlig det, hvilken Myndighed man vil nedlægge hos vedkommende overordnede Communalbestyrelse, og jeg troer, at der ikke vil kunne være nogen Betænkelse ved at betro Amtsrådene den afgjørende Myndighed. Ifølge Udkastets § 2, da er der formeentlig ikke nogen Tale om, at Amtsrådene skulde kunne expropriere Noget eller berøve Nogen Jord til en Sti mod hans Villie; men der er kun Tale om at træffe visse Bestemmelser med Hensyn til slige Stiers Anlæggelse, den Retning de skulle have og deslige. Dette forekommer mig hensigtsmæssigt, at kunne henlægges under Amtsrådet; det synes ogsaa at denne Sag ikke er blevet tillagt nogen sær Bigtighed fra Lovgiverens Side, idet det er overladt til Communalbestyrelsen aldeles paa egen Haand at afgjøre disse Sager. Saa: